

søgelseerne tilendebragte, og uagtet Rigsdagssamlingen er saa langt fremrykket, har jeg ikke anset det for rigtigt at holde dette Lovforslag tilbage, dels fordi det, som jeg har sagt, er et Forslag, som ofte er blevet krævet her i Rigsdagen, og dels fordi jeg, ved at fremsætte Forslag om højere Lønninger ved Toldvæsenet, har antydnet, at forventelig vilde der ved en Reduktion eller Nedlæggelse af Krydstoldvæsenet kunne spares et ikke ubetydeligt Beløb til Gengæld for den forøgede Udgift, som Lønningsforbedringen medfører. Allerede for nogle Aar siden blev det besluttet at indskrænke Krydstoldvæsenet, og medens Udgiften til denne Institution i 1898—99, inden den nævnte Reduktion begyndte, var omtrent 260,000 Kr., har Udgiften i Finansaaret 1901—02 været omtrent 225,000 Kr. Altsaa nogen Nedsettelse er der allerede sket. Ved den Foranstaltning, jeg nu her foreslaar, ville de Udgifter, som nødvendiggøres til Erstatning for Krydstoldvæsenet, beløbe sig til omtrent 50,000 Kr. om Aaret, saaledes at Besparelsen, der vil indvindes for Statskassen, bliver mellem 170—180,000 Kr., i alt Fald naar Loven er traadt fuldt i Virksomhed, og de Udgifter bortfalde, som Overgangsaaarene medføre. Jeg tænker navnlig paa den Udgift, som bliver uundgaaelig til Ventepenge og Understøttelser for de Funktionærer, som der ikke er Anvendelse for. Under Forhandlingerne med tidligere Regeringer om dette Spørgsmaal er det af disse blevet fremhævet, at naar man vil skride til en saa radikal Forandring som helt at ophæve Krydstoldvæsenet, vil det være nødvendigt at sætte noget helt andet i Stedet, og da navnlig at forøge Vagtholdet langs Kysterne, og at der derved vilde blive foranlediget Udgifter, som i Virkeligheden sandsynligvis vilde blive lige saa store som Udgiften til Krydstoldvæsenet. Det er nu ganske vist saa, at det maa anses for nødvendigt, at der paa nogle Kyststrækninger sker nogen Forstærkelse af Vagtholdet, og det vil derfor ogsaa blive nødvendigt at antage noget mere Mandskab end det, der allerede nu haves. Det hele, der imidlertid efter de omhyggelige Undersøgelser fra Toldsted til Toldsted, som ere blevne foretagne, saa vidt det kan skønnes i Øjeblikket, vil behøves, er omtrent 15 Rørsbetjente og et lignende Antal af Opsynsmænd. Som sagt, den hele Udgift, der vil foranlediges saavel hertil som til Bibeholdelse af nogle Krydstoldfartøjer, vil alt i alt komme til at andrage omtrent 50,000 Kr. aarlig. —

Som Følge af Krydstoldvæsenets Nedlæggelse bliver Embedet som Krydstoldinspektør, at ophæve, og Toldassistenternes Antal vil blive formindsket med 18. De Fartøjer, som Krydstoldvæsenet har til Raadighed, foreslaas det at sælge. Det er Skonnerten „Argus“ og største Delen af de øvrige Fartøjer, som Toldvæsenet raader over. Der er i alt 24; det foreslaas at sælge 21 af disse, saaledes at der beholdes 3 tilbage. Disse tre Fartøjer ønskes anvendte paa følgende Maade: Det ene skulde stationeres i Indløbet til Odense Fjord, idet det, saaledes som Forholdene ere der, maa anses for nødvendigt at have en Vagtpost paa dette Sted, og det vil være billigere dertil at anvende et Fartøj fremfor at have en Post i Land. Det andet Fartøj ønskes anvendt i Svendborg Tolddistrikt, idet Forholdene der med den lange Kyststrækning, de mange Smaaøer og Nærheden af Slesvigs Kyst maa gøre det ønskeligt der at beholde en Toldkrydser til Raadighed. Det tredje Fartøj er det Hensigten at have i Reserve. Det vil altsaa ses, at det er en meget omfattende Indskrænkning i dette hidtidige Led af vort Toldvæsen, som her foreslaas gennemført; men efter alt, hvad der foreliggende, nærer jeg ikke Betænkelighed ved at anbefale at gøre dette Skridt. De Indberetninger, som ere afgivne af Toldstederne omkring i Landet, pege bestemt i den Retning, at Krydstoldvæsenet kan undværes. Det synes i det væsentlige, saaledes som Udviklingen efterhaanden er foregaaet, at være blevet overflødig. — Jeg skal til sidst endnu nævne, at Lovforslaget endvidere gaar ud paa at bevilge Penge til Anskaffelse af en Motorbaad, som skal stationeres ved Hals Toldsted. Saaledes som Forholdene ere for Tiden, da alle Fartøjer, som anløbe Limfjorden, skulle overhales af en Sejlbaad, er Genen for Skibsfarten meget stor, og dette har længe været Genstand for alvorlige Klager. Det maa derfor anses for meget ønskeligt at faa en Motorbaad til Raadighed for Toldstedet der. Et saadant Fartøj kan anskaffes for 17,000 Kr. — Jeg tillader mig herved at anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling. Jeg gentager, at jeg er mig fuldt bevidst, at det er uden for det normale at fremsætte Lovforslag af denne Art saa sent paa Samlingen. Men jeg har nævnt de Grunde, som ikke desto mindre have bestemt mig dertil. Jeg behøver ikke at sige, at hvis Lovforslaget skal vedtages endnu i denne Rigsdagssamling, trænger